



Bruxelles, 16 octombrie 2017
(OR. en)

13139/17

**Dosar interinstituțional:
2016/0397 (COD)**

**SOC 636
EMPL 483
CODEC 1576**

RAPORT

Sursă:	Comitetul Reprezentanților Permanenți
Destinatar:	Consiliul
Nr. doc. ant.:	12844/17
Nr. doc. Csie:	15642/16 + ADD 1 - ADD 8 - COM(2016) 815 final
Subiect:	Propunere de REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI de modificare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială și a Regulamentului (CE) nr. 987/2009 de stabilire a procedurii de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 (Text cu relevanță pentru SEE și Elveția) - Abordare generală parțială

I. INTRODUCERE

La 13 decembrie 2016, Comisia a prezentat propunerea sa de modificare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială și a Regulamentului (CE) nr. 987/2009 de stabilire a procedurii de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004. Obiectivul general al propunerii este de a continua modernizarea normelor UE privind coordonarea securității sociale, făcându-le mai clare și mai echitabile și sporindu-le forța executorie, contribuind astfel la facilitarea liberei circulații a persoanelor în cadrul UE.

Concret, propunerea se axează pe cinci domenii: (i) prestațiile de șomaj, (ii) prestațiile pentru îngrijirea pe termen lung, (iii) accesul cetățenilor mobili inactivi din punct de vedere economic la anumite prestații sociale, (iv) prestațiile familiale și (v) legislația aplicabilă lucrătorilor detașați și trimiși, precum și persoanelor care lucrează în două sau mai multe state membre.

Temeiul juridic propus este articolul 48 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, care prevede că Parlamentul European și Consiliul hotărăsc în conformitate cu procedura legislativă ordinară.

Parlamentul European încă nu și-a exprimat poziția în primă lectură.

Comitetul Economic și Social European și-a prezentat avizul la 5 iulie 2017.

Comitetul Regiunilor și-a prezentat avizul în cadrul sesiunii sale din 12-13 iulie 2017.

II. DISCUTIILE DIN CADRUL GRUPURILOR DE PREGĂTIRE ALE CONSILIULUI

Grupul de lucru pentru chestiuni sociale a început examinarea propunerii în ianuarie 2017.

Președinția malteză a abordat părți ale propunerii referitoare la egalitatea de tratament și la accesul cetățenilor mobili inactivi din punct de vedere economic la anumite prestații sociale, precum și la legislația aplicabilă. S-au înregistrat progrese substanțiale în privința majorității dispozițiilor. Cu toate acestea, la sfârșitul mandatului acesteia, încă erau necesare lucrări suplimentare cu privire la aceste două domenii foarte complexe din punct de vedere juridic și tehnic. Raportul intermediar prezentat Consiliului EPSCO din iunie conținea o listă cu șase chestiuni principale pentru care erau necesare discuții tehnice suplimentare (doc. 9524/17, p. 18). Președinția estoniană a continuat examinarea celor două domenii nefinalizate menționate mai sus.

În domeniul **egalității de tratament**, delegațiile au exprimat opinii diferite în ceea ce privește modul în care ar trebui să fie codificată jurisprudența recentă¹, în speță dacă aceasta să fie codificată în întregime, parțial sau deloc. În timp ce majoritatea statelor membre au recunoscut că nu se poate ajunge la un compromis în ceea ce privește codificarea integrală a jurisprudenței recente, au existat și state membre care s-au opus codificării parțiale.

¹ Cauzele C-140/12, Brey, C-333/13, Dano, C-67/14, Alimanovic, C-299/14, Garcia-Nieto, și C-308/14, Comisia/Regatul Unit.

La 11 octombrie, Comitetul Reprezentanților Permanenți confirmase accețiunea generală că cea mai bună cale de urmat este fără codificare. Pe baza dezbaterii din cadrul Coreperului, Președinția transmite Consiliului textul fără considerentul 5aa referitor la resortisanți ai unor țări terțe care fac obiectul regulamentului, a cărui existență, în absența dispozițiilor operative de codificare a jurisprudenței prin trimiteri la Directiva privind drepturile cetățenilor, nu se mai justifică. La considerentul 5-a, Președinția a eliminat cuvântul „general” referitor la principiul egalității de tratament, pentru a face formularea considerentului mai clară.

AT a menținut o rezervă cu privire la necodificare.

În domeniul **legislației aplicabile**, Președinția a încercat să obțină un text mai echilibrat, abordând preocupările exprimate de diferite state membre, pe baza lucrărilor din cursul președinției malteze. În timp ce, în ceea ce privește o serie de chestiuni de natură tehnică, s-a ajuns la un acord larg (în cadrul Grupului de lucru pentru chestiuni sociale), Comitetul Reprezentanților Permanenți și-a axat discuția (din 11 octombrie) asupra unui număr de trei chestiuni nesoluționate, astfel cum figurează în raportul către Coreper (documentul 12844/17).

În legătură cu afilierea prealabilă și, respectiv, perioada de timp dintre detașările succesive [articolul 14 alineatele (1) și (1a)], PT a distribuit o notă conform căreia condiția afilierii prealabile pentru o perioadă de trei luni ar trebui să se aplice doar pentru 60 % dintre persoanele trimise de către angajator. S-a pus în discuție posibilitatea aplicării acestui lucru în practică. În timp ce unele delegații au solicitat scurtarea perioadei afilierii prealabile la una sau două luni, altele au solicitat prelungirea perioadei dintre detașările succesive la trei luni. De asemenea, Președinția a luat act de sprijinul destul de mare pentru propunerea sa de compromis. Cu toate acestea, pentru discuția de la nivelul Consiliului, aceasta menține numărul de luni pentru ambele alineate între paranteze pătrate.

În ceea ce privește chestiunea activităților desfășurate în mai multe state membre [articolul 14 alineatul (5a)], AT, BE, DE, FR, LU și NL au prezentat o notă comună privind articolul 14 alineatul (5a), bazată pe propunerea inițială a Comisiei și conținând o clauză referitoare la un mecanism de revizuire a determinării legislației aplicabile la fiecare 24 de luni. Președinția a luat act totuși de faptul că un număr mare de delegații și-au exprimat sprijinul față de propunerea Președinției.

În ceea ce privește chestiunea efectului retroactiv al unei decizii de a retrage sau a rectifica un document [articolul 19 alineatul (2)], unele delegații au solicitat să se facă diferența între eroare și fraudă, exprimând preocupări cu privire la sarcina administrativă potențială și la efectele asupra drepturilor persoanelor în cauză. Președinția a remarcat, cu toate acestea, că, încă o dată, multe delegații și-au exprimat sprijinul față de textul său.

Ținând seama de discuțiile din cadrul Coreperului, precum și de punctele de vedere divergente exprimate de delegații cu privire la diferite chestiuni, Președinția consideră că textul de compromis, astfel cum a fost prezentat Coreperului, asigură un echilibru adecvat, iar modificarea oricăreia dintre cele trei chestiuni delicate și complexe ar necesita reexaminarea celorlalte elemente.

Prin urmare, Președinția își menține propunerea de compromis cu privire la legislația aplicabilă prezentată Consiliului (EPSCO).

Textul de compromis figurează în anexa la prezentul raport [anexa I (egalitatea de tratament) și anexa II (legislația aplicabilă)]. Numerotarea alineatelor este raportată la propunerea Comisiei (documentul 15642/16).

Rezerve rămase: CZ, DK, IE, NL, PL și UK au menținut rezerve de examinare parlamentară, PL o rezervă specifică privind articolul 12, iar SK o rezervă lingvistică.

Comisia și-a confirmat propunerea inițială în această etapă și menține o rezervă cu privire la eventualele modificări aduse acesteia.

IV. CONCLUZIE

Consiliul (EPSCO) este invitat să examineze textul de compromis astfel cum figurează în anexele I și II la prezentul raport, pentru a ajunge la o abordare generală parțială în cadrul reuniunii sale din 23 octombrie 2017.

**Dispozițiile din propunere referitoare la: *Egalitatea de tratament și accesul la <*
prestatiile sociale
Regulamentul (CE) nr. 883/2004**

Considerentul 2

Tratatul nu prevede alte competențe decât cele menționate la articolul 308 pentru a se lua măsuri adecvate în domeniul securității sociale pentru alte persoane decât cele salariate.

Considerentul 2a

Articolele 45 și 48 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene garantează libera circulație a lucrătorilor, care implică eliminarea oricărei discriminări pe motiv de cetățenie, și prevăd adoptarea măsurilor necesare în domeniul securității sociale pentru a garanta această libertate. În plus, în conformitate cu articolul 21 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, orice cetățean al Uniunii are dreptul de liberă circulație și de ședere pe teritoriul statelor membre, sub rezerva limitărilor și condițiilor prevăzute de tratate și de măsurile adoptate în vederea aplicării acestora.

Considerentul 5

În cadrul acestei coordonări, este necesar să se garanteze egalitatea de tratament în Uniune, conform diferitelor legislații interne, pentru persoanele în cauză.

Considerentul 5-a

La aplicarea principiului egalității de tratament prevăzut în prezentul regulament, trebuie să se respecte jurisprudența Curții. Curtea a interpretat principiul respectiv și relația dintre prezentul regulament și Directiva 2004/38/CE în hotărârile sale în cauzele recente C-140/12, Brey, C-333/13, Dano, C-67/14, Alimanovic, C-299/14, Garcia-Nieto, și C-308/14, Comisia/Regatul Unit.

Considerentul 5a

[...]

Considerentul 5b

[...]

Considerentul 5c

[...]

Considerentul 47

Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și în Convenția europeană a drepturilor omului.

Considerentul 48

[...]

Articolul 4

Egalitatea de tratament

Cu excepția cazului în care prezentul regulament prevede altfel, persoanele cărora li se aplică prezentul regulament beneficiază de aceleași prestații și sunt supuse acelorași obligații, în temeiul legislației unui stat membru, ca și resortisanții acelui stat membru.

Dispozițiile din propunere referitoare la: *Legislația aplicabilă*
Regulamentul (CE) nr. 883/2004

Considerentul 18b

În subpartea FTL din anexa III la Regulamentul (UE) nr. 965/2012 al Comisiei din 5 octombrie 2012 de stabilire a cerințelor tehnice și a procedurilor administrative referitoare la operațiunile aeriene în temeiul Regulamentului (CE) nr. 216/2008 al Parlamentului European și al Consiliului, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) nr. 83/2014 al Comisiei din 29 ianuarie 2014 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 965/2012 de stabilire a cerințelor tehnice și a procedurilor administrative referitoare la operațiunile aeriene în temeiul Regulamentului (CE) nr. 216/2008 al Parlamentului European și al Consiliului, conceptul de „bază de reședință” pentru membrii echipajului de zbor și ai echipajului de cabină este definit drept locul repartizat membrului echipajului de un operator, unde membrul echipajului își începe și își încheie în mod normal perioada de serviciu sau o serie de perioade de serviciu și unde, în condiții normale, operatorul nu este responsabil cu asigurarea cazării membrilor echipajului în cauză.

Articolul 11

Reguli generale

- (5) O activitate desfășurată în calitate de membru al echipajului de zbor sau al echipajului de cabină care furnizează servicii de transport aerian sau de mărfuri este considerată a fi o activitate desfășurată în statul membru în care este situată baza de reședință, definită în subpartea FTL din anexa III la Regulamentul (UE) nr. 965/2012 al Comisiei din 5 octombrie 2012 de stabilire a cerințelor tehnice și a procedurilor administrative referitoare la operațiunile aeriene în temeiul Regulamentului (CE) nr. 216/2008 al Parlamentului European și al Consiliului, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) nr. 83/2014 al Comisiei din 29 ianuarie 2014.

Articolul 12

Reguli speciale

- (1) O persoană care desfășoară o activitate salariată într-un stat membru pentru un angajator care își desfășoară în mod obișnuit activitățile în acest stat membru și care este trimisă de acest angajator în alt stat membru cu scopul de a lucra pentru angajatorul respectiv continuă să facă obiectul legislației primului stat membru, cu condiția ca durata previzibilă a activității să nu depășească 24 de luni și ca persoana să nu înlocuiască o altă persoană salariată trimisă anterior vizată de prezentul alineat sau o persoană care desfășoară o activitate independentă vizată de alineatul (2).

- (2) O persoană care desfășoară în mod obișnuit o activitate independentă într-un stat membru și care se deplasează în alt stat membru pentru a desfășura o activitate similară continuă să facă obiectul legislației primului stat membru, cu condiția ca durata previzibilă a activității să nu depășească 24 de luni și ca persoana să nu înlocuiască o altă persoană salariată trimisă anterior vizată de alineatul (1) sau o persoană care desfășoară o activitate independentă vizată de prezentul alineat.

- (2a) În cazul în care o persoană salariată vizată de alineatul (1) sau o persoană care desfășoară o activitate independentă vizată de alineatul (2) nu își încheie activitatea și este înlocuită de o altă persoană, cealaltă persoană continuă să facă obiectul legislației statului membru din care este trimisă sau în care își desfășoară în mod obișnuit o activitate independentă, cu condiția ca durata totală a activității desfășurate de toate persoanele vizate din al doilea stat membru să nu depășească 24 de luni și ca celelalte condiții prevăzute la alineatul (1) sau (2) să fie îndeplinite.

Articolul 72

Sarcinile Comisiei administrative

- (ea) emite avize destinate Comisiei Europene cu privire la proiectele de acte de punere în aplicare menționate la articolul 76a înainte de adoptarea lor, în conformitate cu procedura menționată la articolul respectiv, și face orice propuneri relevante Comisiei Europene cu privire la revizuirea actelor de punere în aplicare menționate;

Articolul 75a²

Obligațiile autorităților competente

- (1) Autoritățile competente se asigură că instituțiile lor cunosc și aplică toate dispozițiile, de natură legislativă sau de altă natură, inclusiv deciziile Comisiei administrative, în domeniile care intră sub incidența prezentului regulament și a regulamentului de punere în aplicare și în condițiile acestor regulamente.
- (2) Pentru a asigura stabilirea corectă a legislației aplicabile, autoritățile competente promovează, după caz, cooperarea dintre instituțiile lor și alte organisme relevante, precum inspectoratele de muncă, din statele lor membre.

Articolul 76a

Competența de a adopta acte de punere în aplicare

- (1) Comisia adoptă acte de punere în aplicare pentru a specifica procedura, inclusiv, după caz, termenele, care trebuie respectate pentru a se asigura punerea în aplicare în condiții uniforme a articolelor 12 și 13 din prezentul regulament. Actele de punere în aplicare respective stabilesc proceduri standard pentru:

² A se lua act de faptul că această dispoziție face parte din „Dispoziții diverse”, astfel cum apare în propunerea Comisiei.

- eliberarea, formatul și conținutul unui document portabil care certifică legislația în materie de securitate socială care se aplică titularului,
 - elementele care trebuie verificate înainte ca documentul să poată fi eliberat, retras sau rectificat,
 - retragerea sau rectificarea documentului de către instituția emitentă în conformitate cu articolele 5 și 19a din regulamentul de punere în aplicare.
- (2) Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 76b alineatul (2) din prezentul regulament.
- (3) [...]

Articolul 76b
Procedura de examinare

- (1) Comisia este asistată de un comitet. Comitetul respectiv este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.
- (2) Atunci când se face trimitere la prezentul articol, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.
- (3) În cazul în care comitetul nu emite un aviz, Comisia Europeană nu adoptă proiectul de act de punere în aplicare și se aplică articolul 5 alineatul (4) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Regulamentul 987/2009

Articolul 1

Definiții

2(ea) „fraudă” înseamnă orice acțiune intenționată sau omisiune intenționată de a acționa care are drept scop obținerea unor prestații de securitate socială sau evitarea plății cotizațiilor la sistemul de securitate socială și care este contrară legislației statului sau statelor membre vizate, regulamentului de bază sau prezentului regulament;

Articolul 5

Valoarea juridică a documentelor și a documentelor justificative eliberate într-un alt stat membru

- (1) Documentele eliberate de instituția unui stat membru care fac dovada statutului unei anumite persoane în scopul aplicării regulamentului de bază și a regulamentului de punere în aplicare, precum și documentele justificative pe baza cărora au fost eliberate documentele sunt acceptate de instituțiile celorlalte state membre atât timp cât aceste documente nu au fost retrase sau declarate nule de către statul membru în care au fost eliberate.
- (1a) În cazul în care nu toate secțiunile indicate ca fiind obligatorii sunt completate, instituția statului membru care primește documentul informează instituția emitentă fără întârziere cu privire la lipsurile documentului. Instituția emitentă fie rectifică documentul cât mai curând posibil, fie confirmă că nu sunt îndeplinite condițiile de eliberare a documentului. Dacă informațiile obligatorii care lipsesc nu sunt furnizate în termen de 30 de zile lucrătoare, instituția solicitantă poate proceda ca și cum documentul nu ar fi fost niciodată eliberat și, în acest caz, informează instituția emitentă cu privire la aceasta³.

³ *E posibil ca în etapa ulterioară să fie necesară o clauză tranzitorie în ceea ce privește valabilitatea documentului eliberat înainte de intrarea în vigoare a prezentului regulament de modificare.*

- (2) Fără a aduce atingere articolului 19a, în cazul în care există îndoieli cu privire la valabilitatea unui document sau la exactitatea datelor pe care acesta se bazează, instituția statului membru care primește documentul solicită instituției emitente lămuririle necesare și, dacă este cazul, retragerea sau rectificarea documentului respectiv. Instituția emitentă reexaminează motivele eliberării documentului și îl retrage sau îl rectifică, dacă este necesar.
- (3) În cazul în care există îndoieli cu privire la informațiile furnizate de persoana/persoanele în cauză, la valabilitatea unui document sau document justificativ sau la acuratețea datelor pe care se bazează documentul, instituția în cauză procedează, în măsura în care acest lucru este posibil, la cererea instituției competente, la verificarea necesară a acestor informații sau a acestui document.
- (4) În cazul în care nu se ajunge la un acord între instituțiile în cauză, autoritățile competente pot sesiza Comisia administrativă cu privire la caz cel mai devreme la o lună de la data la care instituția care a primit documentul și-a prezentat cererea. Comisia administrativă încearcă să reconcilieze punctele de vedere în termen de șase luni de la data la care a fost sesizată cu privire la cazul respectiv. În acest sens, și în conformitate cu articolul 72 litera (a) din regulamentul de bază, Comisia administrativă poate adopta o decizie cu privire la interpretarea dispozițiilor relevante din regulamentul de bază și din prezentul regulament. Autoritățile și instituțiile competente în cauză iau măsurile necesare pentru a aplica o astfel de decizie a Comisiei administrative, fără a aduce atingere dreptului autorităților, al instituțiilor și al persoanelor vizate de a recurge la procedurile și jurisdicțiile prevăzute de legislațiile statelor membre, de prezentul regulament sau de tratat.

Articolul 14

Informații privind articolele 12 și 13 din regulamentul de bază

- (1) În sensul aplicării articolului 12 alineatul (1) din regulamentul de bază, „o persoană care desfășoară o activitate salariată într-un stat membru pentru un angajator care își desfășoară în mod obișnuit activitățile în acest stat membru și care este trimisă de acest angajator în alt stat membru” poate fi inclusiv o persoană recrutată în vederea trimiterii în alt stat membru, cu condiția ca, timp de cel puțin [trei] luni imediat înaintea începerii activității sale salariate, persoana în cauză să fi făcut deja obiectul legislației statului membru în care este stabilit angajatorul acesteia.
- (1a) Odată ce o persoană a fost trimisă în conformitate cu articolul 12 alineatul (1) din regulamentul de bază sau a desfășurat o activitate independentă în alt stat membru în conformitate cu articolul 12 alineatul (2) din regulamentul de bază timp de 24 de luni în total, fie în mod continuu, fie cu întreruperi de cel mult [două] luni, nicio nouă perioadă prevăzută la articolul 12 alineatul (1) sau (2) nu poate începe pentru aceeași persoană care desfășoară o activitate salariată sau independentă și pentru același stat membru până nu trec cel puțin [două] luni de la sfârșitul perioadei anterioare.
- (5a) În sensul aplicării titlului II din regulamentul de bază, „sediul sau loc de desfășurare a activității” înseamnă sediul sau locul de desfășurare a activității în care se adoptă deciziile principale ale întreprinderii și în care se exercită funcțiile administrației sale centrale. La determinarea locului în care se află sediul sau a locului de desfășurare a activității, se ține cont de o serie de factori, printre care:
- (i) locul de reședință al principalilor directori;
 - (ii) locurile în care se desfășoară adunările generale;
 - (iii) locul în care se păstrează documentele administrative și contabile;
 - (iv) locul în care se desfășoară în principal operațiunile financiare și, în special, cele bancare;
 - (v) cifra de afaceri, timpul de lucru, numărul serviciilor prestate și/sau venitul;
 - (vi) natura obișnuită a activității desfășurate.

Determinarea se efectuează în cadrul unei evaluări globale, fiecăruia dintre criteriile menționate mai sus acordându-i-se importanța cuvenită. Comisia administrativă stabilește dispozițiile detaliate privind determinarea.

- (12) În sensul aplicării articolului 13 din regulamentul de bază, în ceea ce privește o persoană cu reședința în afara teritoriului Uniunii care își desfășoară activitatea salariată sau independentă în două sau mai multe state membre, dispozițiile regulamentulului de bază și ale regulamentulului de punere în aplicare privind stabilirea legislației aplicabile se aplică *mutatis mutandis*, sub rezerva dispoziției conform căreia reședința sa este considerată a fi în statul membru în care persoana își desfășoară cea mai mare parte a activităților sale din punctul de vedere al timpului de lucru pe teritoriul Uniunii.

Articolul 15

Proceduri privind aplicarea articolului 11 alineatul (3) literele (b) și (d), alineatul (4) și alineatul (5) și a articolului 12 din regulamentul de bază (privind furnizarea de informații către instituțiile în cauză)

- (2) Alineatul (1) se aplică *mutatis mutandis* persoanelor care fac obiectul dispozițiilor de la articolul 11 alineatul (3) litera (d) și alineatul (5) din regulamentul de bază.

Articolul 16

Procedura de aplicare a articolului 13 din regulamentul de bază

- (1) O persoană care desfășoară activități în două sau mai multe state membre informează instituția desemnată de autoritatea competentă din statul membru de reședință cu privire la acest lucru. Informarea poate fi făcută și de către angajator în numele persoanei respective.

- (2) Instituția desemnată de la locul de reședință stabilește fără întârziere legislația aplicabilă persoanei respective, ținând seama de articolul 13 din regulamentul de bază și de articolul 14 din regulamentul de punere în aplicare. În cazul în care instituția respectivă stabilește că se aplică legislația statului membru în care este situată instituția respectivă, aceasta informează instituțiile desemnate din fiecare stat membru în care se desfășoară o activitate și/sau în care angajatorul își are sediul cu privire la legislația pe care a stabilit-o ca fiind aplicabilă.
- (3) În cazul în care instituția desemnată de la locul de reședință stabilește că se aplică legislația altui stat membru, această stabilire se face cu titlu provizoriu, iar instituția respectivă informează fără întârziere instituțiile desemnate din fiecare stat membru în care se desfășoară o activitate și/sau în care angajatorul își are sediul cu privire la această stabilire cu titlu provizoriu a legislației aplicabile. Stabilirea cu titlu provizoriu devine definitivă după două luni din momentul în care instituțiile desemnate de autoritățile competente ale statului membru în cauză sunt informate cu privire la acest lucru, cu excepția cazului în care cel puțin una dintre instituții informează instituția desemnată de la locul de reședință asupra faptului că încă nu poate accepta stabilirea cu titlu provizoriu sau că are un punct de vedere diferit în această privință.
- (5) Instituția competentă din statul membru a cărui legislație este stabilită ca fiind aplicabilă, fie provizoriu, fie definitiv, informează de îndată persoana respectivă și/sau pe angajatorul acesteia cu privire la stabilire.

Articolul 19

Furnizarea de informații către persoanele în cauză și angajatori

- (3) Ori de câte ori se solicită unei instituții să elibereze atestatul menționat mai sus, aceasta efectuează o evaluare adecvată a faptelor relevante pentru aplicarea regulilor prevăzute în titlul II din regulamentul de bază și confirmă că informațiile cuprinse în atestat sunt corecte.

Articolul 19a

Cooperarea în caz de îndoieli cu privire la valabilitatea documentelor eliberate în ceea ce privește legislația aplicabilă

- (1) În cazul în care există îndoieli cu privire la valabilitatea unui document care face dovada statutului persoanei în scopul legislației aplicabile sau la exactitatea datelor pe care se bazează documentul, instituția statului membru care primește documentul solicită instituției emitente lămuririle necesare și, dacă este cazul, retragerea sau rectificarea documentului respectiv. Instituția solicitantă își justifică cererea și furnizează documentele justificative relevante care au pe care se întemeiază cererea.
- (2) Atunci când primește o astfel de cerere, instituția emitentă reexaminează motivele eliberării documentului și, dacă este detectată o eroare, îl retrage sau îl rectifică în termen de 30 de zile lucrătoare de la primirea cererii. Rectificarea sau retragerea are efect retroactiv. Cu toate acestea, în cazul în care există riscul ca rezultatul să fie disproporționat și, în special, riscul de pierdere a statutului de persoană asigurată pentru întreaga perioadă relevantă sau pentru o parte a acesteia în toate statele membre în cauză, statele membre iau în considerare posibilitatea de a aplica articolul 16 din regulamentul de bază. În cazul în care, pe baza dovezilor disponibile, instituția emitentă consideră că nu există nicio îndoială că solicitantul documentului a comis o fraudă, aceasta retrage sau rectifică documentul imediat și cu efect retroactiv.
- (3) Dacă, după ce a reexaminat motivele eliberării documentului, instituția emitentă nu este în măsură să detecteze nicio eroare, aceasta transmite instituției solicitante toate dovezile disponibile în termen de 30 de zile lucrătoare de la primirea cererii. În cazuri urgente, atunci când motivele urgenței au fost indicate și justificate în mod clar în cerere, acest demers se realizează în termen de zece zile lucrătoare de la primirea cererii, chiar dacă instituția emitentă nu a finalizat deliberările în conformitate cu alineatul (2) de mai sus.

- (4) Atunci când instituția solicitantă care a primit dovezile disponibile are în continuare îndoieli cu privire la valabilitatea unui document sau la exactitatea datelor pe care se bazează conținutul acestuia și suspectează că informațiile pe baza cărora a fost eliberat documentul nu sunt corecte, aceasta poate prezenta dovezi în acest sens și poate formula o nouă cerere de clarificare și, dacă este cazul, de retragere sau rectificare a documentului respectiv de către autoritatea emitentă în conformitate cu procedura și termenele menționate mai sus.
- (5) În cazul în care îndoielile instituției destinate persistă și nu se ajunge la niciun acord între instituțiile în cauză, se aplică articolul 5 alineatul (4) în mod corespunzător.

Articolul 73⁴

Decontarea prestațiilor în bani și în natură și a cotizațiilor acordate sau plătite în mod nejustificat în cazul acordării prestațiilor cu titlu provizoriu sau al modificării retroactive a legislației aplicabile

⁴ Grupul de lucru pentru chestiuni sociale a decis să amâne dezbaterile privind articolul 73 pentru momentul în care va fi discutat TITLUL IV din regulamentul de punere în aplicare.